

Ezra & the Rosh Hashanah that Changed Jewish History: Where Do Our Prayers Come From?

1. רא"ש על מס' ראש השנה פרק ד

...ונראה דברי רב האי שכתב ולהתענות בשני ימים טובים של ר"ה אנו רואין שיפה הוא שלא להתענות שכך אמרו פרנסי ישראל הראשונים לישראל בר"ה אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי קדוש היום...
ועוד הביא ראב"י ראייה מהירושלמי בפ"ק דר"ה (הלכה ג) ... בנוהג שבעולם אדם שיש לו דין לובש שחורים...

Jerusalem Talmud: R"H 1:3

...Is there a people like this people? Usually in the world a person who knows that he will stand in trial dresses in black, wears black headdress, and lets his beard grow, since he does not know how his trial will end. But Israel are not so, but they wear white, wear white headdress, cut their beard, eat, and drink, and are happy. They know that the Holy One, praise to Him, will perform wonders for them.

Nechemia 8

(2) Ezra the priest brought the law before the assembly, both men and women, and all who could hear with understanding, on the first day of the seventh month.

(9) Nechemyah, who was the governor, and Ezra the priest, the scribe, and the Levites who taught the people, said to all the people, "This day is holy to Hashem your God; don't mourn, nor weep." For all the people wept, when they heard the words of the law. (10) Then he said to them, "Go your way, eat the fat, and drink the sweet, and send portions to him for whom nothing is prepared; for this day is holy to our Lord. Don't be grieved; for the joy of Hashem is your strength." (11) So the Levites stilled all the people, saying, "Hold your peace, for the day is holy; do not be grieved." (12) All the people went their way to eat, and to drink, and to send portions, and to make great mirth, because they had understood the words that were declared to them.

Musaf, Rosh Hashanah

It will yet be remembered on our behalf,— the love of Avraham,— by our Master; and for the sake of the son [Yitzhak] who let himself be bound on the altar, He will put an end to our struggle; and in the merit of the perfect one [Yaakov], the Revered One will bring forth our judgment to a righteous conclusion; **for this day is holy to our Master.**

2. ירושלמי ר"ה א:ג

אי זו אומיה כאומיה ה'את. בנוהג שבעולם אדם יודע שיטש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים. ומגדל זקנו. שאינו יודע היאך דינו יוצא. אבל ישראל אינו כן. אלא לובשים לבנים ומתעטפין לבנים ומגלחין זקנם ואוכלין ושותין ושמחים. יודעין שהקדוש ברוך הוא עושה להם נסים.

3. נחמיה ח

(ב) ונביא עזרא הכהן את־התורה לפני הקהל מאיש ועד־אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי:
(ט) ונאמר נחמיה הוא התרשטא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים את־העם לכל־העם היום קדש־הוא ליקוק אלהיכם אלתתאבלו ואלתתבכו כי בוכים כל־העם קשמעם את־דברי התורה: (י) ונאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואלתעצבו כי־חדות יקוק היא מעצבם: (יא) והלויים מחשים לכל־העם לאמר הסו כי היום קדש ואלתעצבו: (יב) וילכו כל־העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם:

4. תפילת מוסף, ר"ה

עוד יזכר לנו אהבת איתן אדונינו. ובבן הנעקד ישפית מדיננו. ובזכות התם יוציא איום לצדק דיננו. כי קדוש היום לאדונינו.

5. מטה אפרים סי' תקפ"ד (סדר התפלה בר"ה)

(טו) אחר סיום אבינו מלפנו, אומר השליח צבור קדיש של סליק עד תתקבל. ונוהגין לנגן בנגון יפה להראות שאנו בטוחים שברחמינו ידון אותנו לכף.

Brachot 33a

Shaman b. Abba said to R. Johanan: Let us see: It was the Men of the Great Assembly who instituted for Israel blessings and prayers, sanctifications and haddalahs.

Mishnah Avot 1:1

Moshe received the Torah at Sinai and transmitted it to Joshua, Joshua to the elders, and the elders to the Prophets, and the prophets to the Men of the Great Assembly. The latter used to say three things: **Be patient in justice - Rear many disciples - And make a fence around the Torah.**

Avot of R. Natan 1:1

The Men of the Great Assembly received [the Torah] from Chagai, Zecharya & Malachi. They used to say three things: be patient in [the administration of] justice, rear many disciples, and make a fence round the torah.

6. גמ' ברכות לג"א

אמר ליה רב שמן בר אבא לרבי יוחנן מכדי אנשי כנסת הגדולה תקנו להם לישראל ברכות ותפלות קדושות והבדלות

7. משנה מסכת אבות פרק א

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים: הו מתונים בדין - והעמידו תלמידים הרבה - ועשו סייג לתורה:

8. אבות דרבי נוסחא א פרק א

אנשי כנסת הגדולה קבלו מחגי זכריה ומלאכי והם אמרו שלשה דברים הו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה:

Bartenura Avot 1:1

There were 120 elders, (including) Zerubavel, Seraiah, Re'elaiah, Mordekhai, Bilshan, who in the days of Ezra were the ones who emigrated from the diaspora in (the period of) the second Temple. Included among them were Haggai, Zechariah and Malachi and Nechemiah ben Chachliah and their associates.

Brachot 33a

Shaman b. Abba said to R. Johanan: Let us see: It was the Men of the Great Assembly who instituted for Israel blessings and prayers, sanctifications and habdalahs.

Talmud Megillah 17b

A hundred and twenty elders, among whom were many prophets, drew up eighteen blessings in a fixed order'

9. ר' עובדיה מברטנורא אבות א:

לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגְּדֻלָּה. מֵאָה וְעֶשְׂרִים זְקֵנִים הָיוּ. זָרְבָבֶל שְׂרָיָה רַעְלִיָּה מְרֹדְכַי בִּלְשָׁן, שְׁהִיּוּ בְיָמֵי עֶזְרָא כְּשֶׁעָלוּ מִן הַגּוֹלָה בְּבֵית שְׁנֵי. וּמִכְּלָלָם, חָגִי זְכַרְיָה וּמְלָאכִי וְנַחֲמִיָּה בֶן חַכְלִיָּה וְחַבְרִיָּהִם.

10. גמ' ברכות לג.

אמר ליה רב שמן בר אבא לרבי יוחנן מכדי אנשי כנסת הגדולה תקנו להם לישראל ברכות ותפלות קדושות והבדלות

11. גמ' מגילה יז:

אמר רבי יוחנן: מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר.

12. תיארוך אנשכי כנסת הגדולה

תיארוך של היסטוריונים		תיארוך חז"ל	
-538	שיבת ציון	-370	שיבת ציון
-521	ספרי חגי זכריה ומלאכי		ספרי חגי זכריה ומלאכי
-320	שמעון הצדיק	-318	שמעון הצדיק
+200	תפקוד אנשי כנה"ג	+52	תפקוד אנשי כנה"ג

רקע לתקופה:

- חגי א:יב-יד
- חגי ב:א-ט, כ-כג
- זכריה ב:יז-יז
- עזרא ז:א-ז
- נחמיה א:א-ג
- עזרא ט"ו-י'

Kuzari II:24

24. The Rabbi: This is a severe reproach, O king of the Khazars. It is the sin which kept the divine promise with regard to the second Temple, viz.: Sing and rejoice, O daughter of Zion' (Zachariah 2:10), from being fulfilled. Divine Providence was ready to restore everything as it had been at first, if they had all willingly consented to return. But only a part was ready to do so, whilst the majority and the aristocracy remained in Babylon, preferring dependence and slavery, and unwilling to leave their houses and their affairs.

An allusion to them might be found in the enigmatic words of Solomon: I sleep, but my heart waketh (Song of Songs 5:2-4). He designates the exile by sleep, and the continuance of prophecy among them by the wakefulness of the heart. 'It is the voice of my beloved that knocketh' means God's call to return; 'My head is filled with dew' alludes to the Shekhinah which emerged from the shadow of the Temple. The words: 'I have put off my coat,' refer to the people's slothfulness in consenting to return. The sentence: 'My beloved stretcheth forth his hand through the opening' may be interpreted as the urgent call of Ezra, Nehemiah, and the Prophets, until a portion of the people grudgingly responded to their invitation. In accordance with their mean mind they did not receive full measure. **Divine Providence only gives man as much as he is prepared to receive; if his receptive capacity be small, he obtains little, and much if it be great.** Were we prepared to meet the God of our forefathers with a pure mind, we should find the same salvation as our fathers did in Egypt. If we say: 'Worship his holy hill--worship at His footstool--He who restoreth His glory to Zion' (Psalms 99:9, Psalm 99:5), and other words, this is but as the chattering of the starling and the nightingale. We do not realize what we say by this sentence, nor others, as thou rightly observest, O Prince of the Khazars.

13. ספר הכוזרי מאמר ב אות כד

(כד) אמר החבר: הוֹבְשָׁתֵנִי מִלֶּךְ כּוּזָר, וְהָעוֹן הַזֶּה הוּא אֲשֶׁר מִנְעָנוּ מִהַשְׁלֵמַת מַה שְׁיַעֲדֵנוּ בּוֹ הָאֱלֹהִים בְּבֵית שְׁנֵי, כְּמָה שֶׁאָמַר: 'רְדֵי וְשִׂמְחִי בְּתִצִּיּוֹן', כִּי כָּבַר הָיָה הָעֵנִין הָאֱלֹהִי מִזְמָן לְחֹל פְּאֶשֶׁר בְּתַחֲלָה אֱלוֹ הָיוּ מִסְכִּימִים כָּלָם לָשׁוּב בְּנִפְשׁ חִפְצָה, אָבָל שָׁבוּ מִקְצֵתָם וְנִשְׁאָרוּ רַבָּם וּגְדוּלְהֵם בְּכַבֵּל, רוֹצִים בְּגִלוּת וּבַעֲבֹדָה – שְׁלֹא יִפְרְדּוּ מִמִּשְׁכְּנֹתֵיהֶם וְעִנְיֵיהֶם.

וְשָׂמָא עַל זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר", כִּנְהַגְלוּת בְּשִׁנָּה וְהִלָּב הָעַר הִתְמַדַּת הַנְּבוּאָה בִּינִיָּהִם. "קוֹל דְּוָדִי דוֹפֵק", קְרִיאַת הָאֱלֹהִים לָשׁוּב. "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא־טָלִי" עַל הַשְׁכִּינָה שֶׁיִּצְאָה מִצְלָלִי הַמִּקְדָּשׁ, וּמָה שֶׁאָמַר: "פִּשְׁטָתִי אֶת כְּתַנְתִּי", עַל עֲצָלוּתָם לָשׁוּב. "דוֹדִי שְׁלַח יָדוֹ מִרְחֹחוֹר", עַל עֶזְרָא שֶׁהָיָה פּוֹצֵר בָּהֶם וְנַחֲמִיָּה וְהַנְּבִיאִים, עַד שֶׁהוֹדוּ קִצְתָם לָשׁוּב הוֹדָאָה בְּלִתֵּי גְמוּרָה, וְנָתַן לָהֶם כְּמִצְפוֹן לְבָם, וּבָאוּ הָעֵנִינִים מִקְצָרִים מִפְּנֵי קִצְרוֹם, כִּי הָעֵנִין הָאֱלֹהִי אֵינָנו חַל עַל הָאִישׁ אֲלֵא כִּפִּי הַזְּדַמְנוֹתוֹ לוֹ, אִם מַעֲט – מַעֲט וְאִם הִרְבָּה – הִרְבָּה. וְאֵלּוּ הָיִינוּ מִזְדַּמְנִים לְקִרְאַת אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּלִבָּב שְׁלֵם וּבְנִפְשׁ חִפְצָה, הָיִינוּ פּוֹגְעִים מִמֶּנּוּ מַה שֶׁפָּגְעוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָם. וְאֵין דְּבוּרָנוּ: "הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֵר קִדְשׁוֹ", וְ"הִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדּוּם רְגְלֵיו", וְ"הַמְחִזֵּר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן", וְזוֹלַת זֶה, אֲלֵא כַּפְצוּף הַזְּזִיר, שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ חוֹשְׁבִים עַל מַה שְׁנֹאמַר בְּזֶה וְזוֹלָתוֹ, כְּאֲשֶׁר אֲמַרְתָּ מִלֶּךְ כּוּזָר.

The 120 Sages of the Great Assembly?
מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים

The names in regular font (not bold) are repeats and are not included more than once in the total.

משלם חזיר משיזבאל	ישוע בן אֶזְנָה בנוי מבני חַנְדָּד	הודיה פתחיה	פדיה מישאל מלכיה	עזרא ב:ב (ב) אֶשְׂרָבְאוּ עִם זָרְבָבֶל ישוע נחמיה שריה רעלה מרדכי בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: ס
צדוק ידוע	שבניה הודיה	סה"כ: 7	חשבדנה כריה משלם:	זרבבל ישוע
פלטיה חנן	קליטא פלאיה	נחמיה י:א-כח	סה"כ: 12	נחמיה שריה
עניה הושע	חנן מיכא	(א) ובכל זאת אֶנְחֲנוּ פְּרָתִים אֲמֵנָה וְכַתְּבִים וְעַל הַחֲתוּם שָׁרִינוּ לְוִינוּ כַּהֲנִינוּ: (ב) וְעַל	נחמיה ח:ז	רעלה
חנניה חשוב	חשביה זכור	החתימים התְּרַשְׁתָּא בְּן חַכְלִיָּה וְצַדִּיקָה: (ג) שְׂרִיָּה עֲזָרְיָה יִרְמִיָּה: (ד) פֶּשְׁחוּר	זו וישוע ובני ושרביה	מרדכי
הלוחש פלחא	שרביה שבניה	אמרִיה מלכיה: (ה) חטוש שבניה מלוד: (ו) חרם מרמות עבדיה: (ז) דניאל גנתון ברוך: (ח) משלם אביה מימן: (ט) מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים:	מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלויים מבינים את העם לתורה והעם על עמדם:	בלשן מספר בגוי
שובק רחום	הודיה בני	סה"כ: 9	ישוע בני	רחום בענה
חשבנה מעשיה	בנינו	סה"כ: 9	שרביה ימין	סה"כ: 11
ואחיה חנן	סה"כ: 9	נחמיה התְּרַשְׁתָּא בְּן חַכְלִיָּה	עקוב שבתי	עזרא י:ב,טו-טז
ענן מלוד	(טו) ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני: (טז) בני עזגד בבי: (יז) אדניה בגוי עדין: (יח) אטר חזקיה עזור: (יט) הודיה חשם בצי: (כ) חריף ענתות נובי {גיבי}: (כא) מגפיעש משלם חזיר: (כב)	צדקיה שריה	הודיה מעשיה	(ב) ויַעַן שְׂכַנְיָה בֶן יַחִיאֵל מִבְּנֵי עוֹלָם {עילם} ויאמר לעזרא אֶנְחֲנוּ מַעֲלָנוּ בָא-לְהִינוּ וְנִשָּׁב
חרם בענה:	משלם חזיר: (כב)	עזריה ירמיה פשחור	קליטא עזריה יוזבד	נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקנה לישראל על זאת: (טו) אף יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם:
סה"כ: 43	משיזבאל צדוק ידוע: (כג) פלטיה חנן עניה: (כד) הושע חנניה חשוב: (כה) הלוחש פלחא שובק: (כו) רחום חשבנה מעשיה: (כז) ואחיה חנן ענן: (כח) מלוד חרם בענה:	אמרִיה מלכיה חטוש	חנן פלאיה	על זאת: (טו) אף יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם:
הנביאים בתקופה:	משיזבאל צדוק ידוע: (כג) פלטיה חנן עניה: (כד) הושע חנניה חשוב: (כה) הלוחש פלחא שובק: (כו) רחום חשבנה מעשיה: (כז) ואחיה חנן ענן: (כח) מלוד חרם בענה:	שבניה מלוד	סה"כ: 10	שכניה בן יחיאל עזרא יונתן בן עשהאל יחזיה בן תקוה ומשלם ושבתי
חגי זכריה מלאכי	פרעש פחת מואב עילם זתוא	מרמות עבדיה דניאל גנתון	נחמיה ט:ד-ה	סה"כ: 6
סה"כ: 3	בני בני עזגד בבי	משלם אביה מימן מעזיה בלגי שמעיה	(ד) ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויעקבו בקול גדול אל ה' א-להיהם: (ה) ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את ה' א-להיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרום על כל ברכה ותהלה:	נחמיה ח:ד (ד) ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם:
אנשי כנסת הגדולה:	בני אדניה בגוי	סה"כ: 19	ישוע בני	מתתיה שמע עניה
11	עדין אטר	סה"כ: 19	קדמיאל שבניה בני	אוריה חלקיה מעשיה
6	חזקיה עזור	סה"כ: 19	שרביה בני כנני	חשבניה
12	הודיה חשם	סה"כ: 19	ישוע בני	חשבניה
10	בצי חריף	סה"כ: 19	קדמיאל שבניה בני	חשבניה
7	ענתות נובי {גיבי}	סה"כ: 19	שרביה בני כנני	חשבניה
19	מגפיעש	סה"כ: 19	חשבניה	חשבניה
9	חזקיה עזור	סה"כ: 19	חשבניה	חשבניה
43	חזקיה עזור	סה"כ: 19	חשבניה	חשבניה
3	חזקיה עזור	סה"כ: 19	חשבניה	חשבניה
120	חזקיה עזור	סה"כ: 19	חשבניה	חשבניה

(א) הוּו מתונים בדין:

Avot DeRabbi Natan 1:1

How should one be patient in judgement? This comes to teach that one should wait in judgement. For all who wait in judgement - (their minds) are settled in judgement. As it states: (prov. 25) "These too are the parables of Solomon, which the men of Hizkiyah, King of Judah, copied over." And (the meaning of the verse) is not that they copied over, rather that they waited. Abba Shaul says (the meaning is) not that they waited, rather that they explained: in the earlier days, they would say that that Proverbs and Song of Songs and Ecclesiastes were to be put away, as those texts spoke parables and were not of the Holy Scriptures - and so they stood (in decisive judgement) and hid them away. (and these texts remained hidden away) Until the Men of the Great Assembly came along and explained them.

Mishnah Sanhedrin 90a

Three kings and four commoners have no portion in the world to come: The three kings are Jeroboam, Ahab, and Manasseh...

Sanhedrin 104b

Now, who enumerated them? - R. Ashi said: The men of the Great Assembly enumerated them. Rab Judah said in Rab's name: They wished to include another [sc. Solomon], but an apparition of his father's likeness came and prostrated itself [in supplication] before them, which, however, they disregarded. A heavenly fire descended and its flames licked their seats, yet they still disregarded it. Whereupon a Heavenly Voice cried out to them, 'Seest thou a man diligent in his business? he shall stand before kings; he shall not stand before mean men. He who gave precedence to My house over his, and, moreover, built My house in seven years, but his own in thirteen, he shall stand before kings; he shall not stand before mean men.' Yet they paid no attention even to this. Whereupon the Heavenly Voice cried out, 'Shall he recompense it according to thy mind, when thou refusest his judgment? shall he say, Thou shalt choose, and not I etc?'³⁸

(38) Job XXXIV, 33. It would appear from this passage that the men of the Great Synagogue were regarded as the actual arbiters of the matter, save in the case of Solomon.

Baba Batra 15a

The members of the Great Assembly wrote Ezekiel, the Twelve Prophets, Daniel, and Esther. Ezra wrote his own book and the genealogy of the book of Chronicles until his period.

14. אבות דרבי נתן נוסחא א פ"א ד"ה אנשי כנסת
 אנשי כנסת הגדולה קבלו מחגי זכריה ומלאכי והם אמרו שלשה דברים הוּו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה.

הוּו מתונים בדין כיצד? מלמד שיהא אדם ממתין בדין שכל המתין בדין מיושב בדין שנאמר גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה (משלי כ"ה א') ולא שהעתיקו אלא שהמתינו. אבא שאול אומר לא שהמתינו אלא שפירשו - בראשונה היו אומרים משלי ושיר השירים וקהלת גנוזים היו שהם היו אומרים משלות ואינן מן הכתובים ועמדו וגנוזו אותם עד שבאו אנשי כנסת הגדולה ופירשו אותם..

15. משנה סנהדרין יב (פרק חלק)

שְׁלֹשָׁה מְלָכִים וְאַרְבָּעָה הַדְּיוֹטוֹת אֵין לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. שְׁלֹשָׁה מְלָכִים, יִרְבָּעָם, אַחָב, וּמְנַשֶּׁה

16. גמ' סנהדרין קד:

מי מנאן? אמר רב אשי: אנשי כנסת הגדולה מנאום. אמר רב יהודה אמר רב: בקשו עוד למנות אחד, (שלמה המלך - רש"י) באה דמות דיוקנו של אביו ונשטחה לפניו - ולא השגיחו עליה, באה אש מן השמים ולחכה אש בספסליהם - ולא השגיחו עליה. יצאה בת קול ואמרה להם? (משלי כ"ב: כט) חֲזִיתָ אִישׁ מְהִיר בְּמִלְאָתוֹ לִפְנֵי מְלָכִים יִתְיַצֵּב, בַּל יִתְיַצֵּב לִפְנֵי חֲשָׁכִים, מי שהקדים ביתי לביתו, ולא עוד אלא שבייתי בנה בשבע שנים וביתו בנה בשלש עשרה שנה לפני מלכים יתיצב [בל יתיצב] לפני חשכים - ולא השגיחו עליה. יצאה בת קול ואמרה (איוב ל"ד) הַמְעַמְדָּךְ יִשְׁלַמְנָה כִּי מֵאֲסַתְּ כִּי אִתָּה תִבְחַר וְלֹא אָנִי וְגו'.

17. גמ' בבא בתרא טו.

אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה כָּתְבוּ יְחִזְקֵאל וְשְׁנַיִם עֶשֶׂר, דְּנִיְאֵל וּמִגִּילַת אֶסְתֵּר. עֶזְרָא כָּתַב סֵפֶרוֹ, וַיַּחֲסֵ שֶׁל דְּבָרֵי הַיָּמִים עַד לָן.

(ב) העמידו תלמידים הרבה

Nechemia 8

(3) He read therein before the plaza that was before the water gate from early morning until midday, in the presence of the men and the women, and of those who could understand; and the ears of all the people were attentive to the book of the law. (4) Ezra the scribe stood on a pulpit of wood, which they had made for the purpose... (5) Ezra opened the book in the sight of all the people; for he was above all the people; and when he opened it, all the people stood up. (6) Ezra blessed Hashem, the great God. All the people answered, "Amen, Amen", with the lifting up of their hands; and they bowed their heads, and worshiped Hashem with their faces to the ground. (7) Also Jeshua, and Bani, and Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodiah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan, Pelaiah, and the Levites, caused the people to understand the law; and the people stood in their place. (8) They read in the

18. נחמיה פרק ח

(ג) וַיִּקְרָא־בוֹ לִפְנֵי הָרָחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַפְּלִים מִן־הָאֹרֶז עַד־מִחְצִית הַיּוֹם נֹגֵד הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׂים וְהַמְּבִינִים וְאֲזַנֵּי כְּלֵהֶם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה: (ד) וַיַּעֲמֵד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מִגְדָּל עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לְדָבָר... פ (ה) וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְעֵינֵי כְּלֵהֶם כִּי־מַעַל כְּלֵהֶם הָיָה וַכִּפְתָּחוּ עָמְדוּ כְּלֵהֶם: (ו) וַיִּבְרַךְ עֶזְרָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵים הַגְּדוֹל וַיַּעֲנוּ כְּלֵהֶם אָמֵן אֲמֵן בְּמַעַל דִּבְרֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה אֲפִים אֲרָצָה: (ז) וַיִּשׁוּעַ וּבְנֵי וְשִׁבְיָהָ לְמִין עֲקוֹב שִׁבְתָּי הַיְּהוּדִי מַעֲשֵׂה קְלִיטָא עֶזְרָיָה יוֹזָבֵד תַּנּוּ פְּלֵאִיָּה וְהַלּוּיִם מְבִינִים אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם עַל־עַמְדָּם: (ח) וַיִּקְרְאוּ בַסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפְּרֹשֶׁ וְשׁוֹם שְׁכָל וַיְבִינּוּ בַמִּקְרָא: ט

book, in the law of God, distinctly; and they gave the sense, so that they understood the reading.

Rashi Nehemia 8:7

They translated the Torah for the people.

Megilah 3a

What is meant by the text, And they read in the book, in the law of God, with an interpretation. and they gave the sense, and caused them to understand the reading?

'And they read in the book, in the law of God': this indicates the [Hebrew] text; 'with an interpretation': this indicates the targum; 'and they gave the sense': this indicates the verse stops; 'and caused them to understand the reading': this indicates the accentuation, or, according to another version, the massoretic notes?

Nehemiah 13:24

And half their children spoke in the language of Ashdod, and could not speak the language of Judah, but according to the language of each people.

Sanhedrin 21b

Mar Zutra or, as some say, Mar 'Ukba said: Originally the Torah was given to Israel in Hebrew characters and in the sacred [Hebrew] language; later, in the times of Ezra, the Torah was given in Ashshurith script and Aramaic language. [Finally], they selected for Israel the Ashshurith script and Hebrew language

Sanhedrin 21b

Braita: Rabbi Yosei says: Ezra was suitable, for the Torah to be given by him to the Jewish people, had Moses not come first... And even though the Torah was not given by him, the script of the Torah was changed by him, as it is stated: And the writing of the letter [*hamishtevan*] was written in the Aramaic script, and set forth in the Aramaic tongue" (Ezra 4:7). And it is written "Then came in all the king's wise men. But they could not read the writing, nor make known to the king the interpretation" (Daniel 5:8), And it is written: "That he shall write for himself a second [*meshne*] Torah" (Deuteronomy 17:18), meaning a script that is destined to be changed. Why is this script called *Ashurit*? Because it ascended with the Jewish people from Ashur.

Baba Kama 82a

Ten enactments were ordained by Ezra: That the law be read [publicly] in the Minhah service on Sabbath; that the law be read [publicly] on Mondays and Thursdays; that Courts be held on Mondays and Thursdays...

Jerusalem Talmud Shekalim 5:1

Rabbi Yonah said: It says: 'Surely I will give him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong' this refers to Rabbi Akiva, who established Midrash, Halacha, and Agaddah. And others say this is the Men of the Great Assembly who established the general and the particular.

Rabbi Abahu said: It says: 'And the families of scribes who dwelt in Ya'abetz' why are they called 'scribes' (lit. counters)? Because they turned the words of Torah into numbers (i.e. categories)...

- There are five who may not separate Terumah (Terumot 1:1)
- Five kinds are liable to take Chalah (Chalah 1:1)
- Fifteen women exempt their rival-wives from Yibum (Yebamoth 1:1)

19. רש"י שם ח:

מבינים את העם - שהיו מתרגמין לעם דברי תורה :

20. גמ' מגילה ג.

אמר רב איקא בר אבין אמר רב חננאל אמר רב: מאי דכתיב +נחמיה ח+ וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מִפְּרֹשֶׁת וְשׁוֹם שֶׁכֶּל וַיְבִינּוּ בְּמִקְרָא? וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים - זה מקרא. מִפְּרֹשֶׁת - זה תרגום. וְשׁוֹם שֶׁכֶּל - אלו הפסוקין. וַיְבִינּוּ בְּמִקְרָא - אלו פיסקי טעמים, ואמרי לה: אלו המסורת.

21. נחמיה יג

(כד) וַיְבִינּוּם חֲצֵל מְדַבֵּר אֲשֶׁדוּזִית וְאַיְגָם מִפְּרִים לְדַבֵּר יְהוּדִית וְכַלְשׁוֹן עִם וְעָם :

22. גמ' סנהדרין כא:

אמר מר זוטרא ואיתימא מר עוקבא: בתחלה ניתנה תורה לישראל בכתב עברי ולשון הקודש, חזרה וניתנה להם בימי עזרא בכתב אשורית ולשון ארמי. ביררו להן לישראל כתב אשורית ולשון הקודש

23. גמ' סנהדרין כא:-כב.

תניא, רבי יוסי אומר: ראוי היה עזרא שתינתן תורה על ידו לישראל, אילמלא (לא) קדמו משה... ואף על פי שלא ניתנה תורה על ידו - נשתנה על ידו הכתב, שנאמר [כ"ב ע"א] +עזרא ד+ וכתב הנשתתן כתוב ארמית ומתרגם ארמית וכתב +דניאל ה+ וְלֹא כְהִלִּין כְּתָבָא לְמִקְרָא וּפְשָׁרָה לְהוֹדְעָה לְמַלְכָא, וכתב +דברים י"ז+ וְכָתַב לוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת - כתב הראוי להשתנות. למה נקרא אשורית - שעלה עמהם מאשור.

24. גמ' בבא קמא פב ע"א

עשרה תקנות תיקן עזרא: שְׁקוּרִין בְּמִנְחָה בַּשַּׁבָּת; וְקוּרִין בַּשָּׁנִי וּבְחֻמְשֵׁי :

25. ירושלמי שקלים ה:א

אמר רבי יונה. כתיב (ישעי נג:יב) לָכֵן אֶחְלַקְלוּ בְּרַבִּים וְאֶת עֲצוּמִים אֶחְלַק שְׁלֵל. זה רבי עקיבה שהתקין מדרש הלכות והגדות. ויש אומרים. אילו אנשי כנסת הגדולה. מה שהתקין זה כולו ופרטיו.

אמר רבי אבהו. כתיב (דה"א ב:נה) מִשְׁפָּחוֹת סוֹפְרִים יוֹשְׁבֵי יַעֲבֹז. מה תלמוד לומר סופרים? אלא שעשו את התורה ספורות ספורות.

- חמשה לא יתרומו. (תרומות א: א)
- חמשה דברים חייבין בחלה (חלה א: א)
- חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן. (יבמות א: א)
- שלשים ויש כריתות בתורה. (כריתות א: א)

- *Thirty six transgressions entail the penalty of excision* (Kerithoth 1:1)
- *Thirteen rules apply to the carcass of a pure (kosher) bird* (Taharoth 1:1)
- *The four primary damages* (Baba Kama 1:1)
- *The main prohibited labours are forty less one* (Shabbat 7:2)

Rabbi Acha said: it says: 'To Ezra the Priest the Scribe', Why does 'scribe' teach us? Just as he would **count the words of Torah** so he would **count the words of the Sages**."

- שלשה עשר דבר בנבלת העוף הטהור. (סנהדרין א: א)
- ארבע אבות נזיקין. (ב"ק א: א)
- אבות מלאכות ארבעים חסר אחת (שבת ז: ב)

אמר רבי אחא. פתיב (עורא ז: יא) לעזרא הכהן הסופר. מה תלמוד לומר סופר. אלא כשם שהיה סופר בדברי תורה כך היה סופר בדברי חכמים.

ג) עשו סייג לתורה

Nechemia 13

14. Remember me, O my God, concerning this, and wipe not out my good deeds that I have done for the house of my God, and for his service. 15. In those days I saw in Judah men treading wine presses on the sabbath, and bringing in sheaves, and loading them on asses; and also wine, grapes, and figs, and all kinds of burdens, which they brought into Jerusalem on the sabbath day; and I warned them on the day when they sold food. 16. Men of Tyre, who lived there, brought fish, and all kinds of ware, and sold on the sabbath to the people of Judah, and in Jerusalem. 17. Then I confronted the nobles of Judah, and said to them, What evil thing is this that you are doing, profaning the sabbath day? 18. Did not your fathers act this way, and did not our God bring all this evil upon us, and upon this city? Yet you bring more wrath upon Israel by profaning the sabbath. 19. And it came to pass, that when the gates of Jerusalem began to be dark before the sabbath, I commanded that the gates should be shut, and gave orders that they should not be opened till after the sabbath; and I set some of my servants at the gates, that no burden should be brought in on the sabbath day. 20. And the merchants and sellers of all kind of ware lodged outside Jerusalem once or twice. 21. And I warned them, and said to them, Why do you lodge before the wall? If you do so again, I will lay hands on you. From that time on they did not come more on the sabbath. 22. And I commanded the Levites that they should cleanse themselves, and that they should come and guard the gates, to sanctify the sabbath day. Remember me, O my God, concerning this also, and spare me according to the greatness of your grace.

Shabbat 123b

The Sages taught: Initially, they would say that only three utensils may be moved on Shabbat: A knife for cutting a cake of dried figs, and a combined spoon and fork to clean the filth of a pot, and a small knife that is on the table. (all needed for eating). They permitted, and then they permitted again, and then they permitted again, until they said in the last mishna: All utensils may be moved on Shabbat except for a large saw and the blade of a plow.

Rabbi Hanina said: This mishna was taught in the days of Nehemiah, son of Hacaliah, as it is written: "In those days I saw in Judea some treading winepresses on Shabbat and bringing in heaps..."

26. נחמיה פי"ג

(יד) זכרה-לי אלהי על-זאת ואל-תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו: (טו) בַּיָּמִים הַהֵמָּה רָאִיתִי בִּיהוּדָה דֹרְכִים-גִּתּוֹתַי בַּשָּׂבָת וּמִבִּיאִים הָעֲרֻמוֹת וְעֹמְסִים עַל-הַחֲמָרִים וְאֶפְרָיִם וְעַנְבִּים וְתַאֲנִים וְכֹל-מִשְׁאֵא וּמִבִּיאִים יְרוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת וְאֶעֱיֵד בַּיּוֹם מִכָּרֶם צִיד: (טז) וְהַצָּרִים יָשְׁבוּ בָּהּ מִבִּיאִים דָּאָג וְכֹל-מִמָּכָר וּמִכָּרִים בַּשָּׂבָת לְבַנְיֵי יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם: (יז) וְאֶרְיֵבָה אֶת תְּחִי יְהוּדָה וְאִמְרָה לָהֶם מַה-הַדָּבָר הַרְעָה הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים וּמְחַלְלִים אֶת-יּוֹם הַשָּׁבָת: (יח) הֲלוֹא כֹה עָשׂוּ אֲבוֹתֵיכֶם וַיָּבֵא אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ אֶת כָּל-הָרָעָה הַזֹּאת וְעַל הָעִיר הַזֹּאת וְאַתֶּם מוֹסִיפִים חֲרוֹן עַל-יִשְׂרָאֵל לְחַלֵּל אֶת-הַשָּׁבָת: פ (יט) וַיְהִי כֹאֲשֶׁר צָלְלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם לְפָנַי הַשָּׂבָת וְאִמְרָה וַיִּסְגְּרוּ הַדְּלָתוֹת וְאִמְרָה אֲשֶׁר לֹא יִפְתְּחוּם עַד אַחַר הַשָּׂבָת וּמִנְעָרֵי הַעֲמֻדָתַי עַל-הַשָּׁעָרִים לֹא-יָבֹאוּ מִשְׂאֵא בַּיּוֹם הַשָּׂבָת: (כ) וַיִּלְּנוּ הַרְכָּלִים וּמִכָּרֵי כָל-מִמְכָּר מִחוּץ לְיְרוּשָׁלַם פָּעַם וּשְׂתֵימִים: (כא) וְאֶעֱיֵדָה בָּהֶם וְאִמְרָה אֲלֵיהֶם מִדּוּעַ אַתֶּם לֹנִים נֶגֶד הַחוֹמָה אִם-תִּשְׁנֹנוּ יָד אֲשַׁלַּח בָּכֶם מִרְהַעַת הַיָּמָּה לֹא-בֹאוּ בַשָּׂבָת: ס (כב) וְאִמְרָה לְלוֹלָם אֲשֶׁר יִהְיוּ מִטְהָרִים וּבָאִים שְׂמֵרִים הַשָּׁעָרִים לְקַדְּשׁ אֶת-יּוֹם הַשָּׂבָת גַּם-זֹאת זְכַרְהֵלִי אֱלֹהֵי וְחוּסָה עָלַי כָּרֵב חֲסִדָּךְ:

27. גמ' שבת קכג:

תנו רבנן: בראשונה היו אומרים שלשה כלים ניטלין בשבת: מקצוע של דבילה, וזוהמא ליסטרון של קזרה, וספין קטנה שעל גבי שלחן. התירו, וחתרו וחתירו, וחתרו וחתרו, עד שאמרו: כל הכלים ניטלין בשבת, חוץ מן מסר הגדול ויתד של מחרישה...
אמר רבי חנינא: בימי נחמיה בן חכליה נשנית משנה זו, דכתיב: (נחמיה יג) "בַּיָּמִים הַהֵמָּה רָאִיתִי בִּיהוּדָה דֹרְכִים גִּתּוֹת בַּשָּׂבָת וּמִבִּיאִים הָעֲרֻמוֹת"

ד) תפילה!

Megillah 17b

R. Johanan said (others report, it was stated in a Baraita): A **hundred and twenty elders**, among whom were many prophets, drew up eighteen blessings in a fixed order’.

28. גמ' מגילה יז:

תפלה מנא לן?... אמר רבי יוחנן, ואמרי לה במתניתא תנא: **מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים** תיקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר.

Yoma 69b

For R. Joshua b. Levi said: Why were they called men of the Men of the Great Assembly? Because they restored the crown of the divine attributes to its ancient completeness.

- [For] Moses had come and said: 'The great God, the mighty, and the awesome.
- Then Jeremiah came and said: Foreigners are destroying His Temple. Where are, then, His awesome deeds? Hence he omitted [the attribute] the 'awesome'.
- Daniel came and said: Foreigners are enslaving his children . Where are His mighty deeds? Hence he omitted the word 'mighty'.

29. גמ' יומא סט:

דאמר רבי יהושע בן לוי: למה נקרא שמו אנשי כנסת הגדולה — **שהחזירו עטרה ליושנה**.

- **אתא משה, אמר:** "האל הגדול הגבור והנורא".
- **אתא ירמיה ואמר:** גוים מסרקרין בהיכלו, אינה נוראותיו? לא אמר "נורא".
- **אתא דניאל אמר:** גוים משתעבדים בבניו, אינה גבורותיו? לא אמר "גבור".

But they came and said: On the contrary! Therein lie His mighty deeds that He suppresses His wrath, that He extends long-suffering to the wicked. **Therein lie His awesome powers: For but for the fear of Him, how could one [single] nation survive among the [many] nations!**

אתו אינהו ואמרו: **אדרבה, זו היא גבורתו: שכוּבש את צרו - שנותן ארץ אפים לרשעים. ואלו הן נוראותיו - שאלמלא מוראו של הקדוש ברוך הוא היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות?**

30. האל הגדול הגבור והנורא

<p>34. נחמיה פרק ט: לב ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את פלהתלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבותינו ולכל עמך מימל מלכי אשר עד היום הזה: Now therefore, our God, the great, the mighty, and the awesome God, who keeps covenant and loving kindness, don't let all the travail seem little before You, that has come on us, on our kings, on our princes, and on our priests, and on our prophets, and on our fathers, and on all Your people, since the time of the kings of Assyria to this day.</p>	<p>33. דניאל פרק ט: ד ואתפללה ליקנך אלהי ואתודה ואמרה אנא א דני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו: And I prayed to Hashem, my God, and made confession, and said, "O Hashem, the great and awesome God, who keeps covenant and mercy with those that love You and keep Your commandments.</p>	<p>32. ירמיהו לב: יח עשה חסד לאלפים ומשלים עון אבות אלחיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יקנך צבאות שמו: who show loving kindness to thousands, and recompense the iniquity of the fathers into the bosom of their children after them; the great, the mighty God, Hashem of Hosts is His name;</p>	<p>31. דברים י: יז כי יקנך אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: For Hashem your God, He is God of gods, and Lord of lords, the great God, the mighty, and the awesome, who does not show partiality or take reward.</p>
---	---	---	--

Brachot 33b

A particular individual descended before the ark (to lead the prayers) in the presence of Rabbi Hanina. He said: God, the great, mighty, awesome, powerful, mighty, awe-inspiring, strong, fearless, steadfast and honored.

Rabbi Hanina waited for him until he completed his prayer. When he finished, Rabbi Hanina asked him: Have you concluded all of the praises of your Master? Why do I need all of this superfluous praise? Even these three praises that we recite: The great, mighty and awesome, had Moses our teacher not said them in the Torah and had the members of the Great Assembly not come and incorporated them into the *Amida* prayer, we would not be permitted to recite them. And you went on and recited all of these. It is comparable to a king who possessed many thousands of golden dinars, yet they were praising him for silver ones. Isn't that deprecatory?

35. גמ' ברכות דף לג:

ההוא דנחית קמיה דרבי חנינא, אמר "האל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעוז והיראוי, החזק והאמיץ והנדאי והנכבד".

המתין לו עד דסיים. כי סיים אמר ליה: **סיימתניהו לכיפהו שבחי דמרך?! למה לי פולי האי? אנו, הני תלת דאמרינו אי לאו דאמרינהו משה רבנו באורייתא, ואתו אנשי כנסת הגדולה ותקנינהו בתפלה — לא הוינו יכולין למימר להו, ואת אמרת פולי האי ואזלת! משל למלך בשר ודם שהיו לו אלף אלפים דינרי זהב, והיו מקלסין אותו בשל כסף. והלא גנאי הוא לו!**

Daniel 9

(4) And I prayed to Hashem, my God, and made confession, and said,

"O Hashem, the great and awesome God, who keeps covenant and mercy with those that love You and keep Your commandments. (5) We have sinned, and have dealt iniquitously, and have done wickedly, and have rebelled, and have turned aside from Your commandments and from Your ordinances. (6) We have not listened to Your servants the prophets that spoke in Your name to our kings, our princes, and our fathers, and to all the people of the land. (7) To You, Hashem, belongs righteousness, but to us shame of face, as at this day; to the men of Judah, and to the inhabitants of Jerusalem, and to all Israel, that are near, and that are far off, through all the countries to which You have driven them, because they dealt treacherously with You. (8) Hashem, to us belongs shame of face, to our kings, to our princes, and to our fathers, because we have sinned against You. (9) To Hashem, our God, belongs compassions and forgiveness; for we have rebelled against Him. (10) And we have not listened to the voice of Hashem, our God, to walk in His laws, which He set before us by His servants the prophets. (11) Yes, all Israel have transgressed Your law, and have turned aside, so as not to listen to Your voice; and so there has been poured out upon us the curse and the oath that is written in the Law of Moses the servant of God; for we have sinned against Him. (12) And He has confirmed His word which He spoke against us and against our judges that judged us, by bringing upon us a great evil such as has not been done under the whole heaven as has been done to Jerusalem. (13) As it is written in the Law of Moses, all this evil has come upon us; yet have we not entreated the favor of Hashem our God, that we might turn from our iniquities and discern Your truth. (14) And so Hashem has watched over the evil and brought it upon us; for Hashem, our God, is righteous in all His works which He has done, and we have not listened to His voice. (15) And now, Hashem, our God who brought Your people out from the land of Egypt with a strong hand, and made for Yourself a name, as on this day, we have sinned, we have done wickedly. (Daniel 9:15) (16) Hashem, by all Your righteousness, please may Your anger and Your wrath turn away from Your city Yerushalayim, Your holy mountain. For, through our sins and through our father's iniquities Yerushalayim and Your people have become a disgrace to all around us. (Daniel 9:16) (17) And now, listen, our God, to Your servant's prayer and to his pleas, and let Your face shine upon Your desolate sanctuary, for the sake of Hashem. (Daniel 9:17) (18) Incline, my God, Your ear, and listen! Open Your eyes and see our desolation and that of the city which is called by Your name; for not due to our righteousness do we cast our pleas before You, but due to Your abundant mercy. (Daniel 9:18) (19) Hashem, listen! Hashem, forgive! Hashem, pay attention and act; do not delay, for Your sake, my God, because Your city and Your people are called by Your name.

Rambam Teshuva 2:2

What is teshuvah? It is when a person abandons the sin that he sinned and removes it from his thoughts and commits in his heart that he will not do it again, as it says, The wicked should abandon his path etc. (Isaiah 55:7). And also that he regrets sinning, as it says, After I returned I regretted (Jeremiah 31:18). And the One Who Knows Hidden Things testifies about him that he will never return to this sin, as it says, And we will no longer call the work of our hands "god" etc. (Hosea 14:4). And he must confess verbally and say these things that he has committed in his heart.

36. דניאל ט

(ד) וְאַתְּפַלֵּלָה לִיקוֹק אֱלֹהֵי וְאַתְנוּדָה וְאַמְרָה :
 אָנָּה אֲ-דְנִי הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁמֶר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד
 לְאַהֲבָיו וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתָיו : (ה) חֲטָאנוּ וְעִוְנוּ הִרְשָׁענוּ וּמְרַדְנוּ
 וְסוּר מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ : (ו) וְלֹא שָׁמַעְנוּ אֶל-עֲבָדֶיךָ
 הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְרוּ בְשִׁמְךָ אֶל-מַלְאָכֵינוּ שְׁרִינוּ וְאַבְתִּינוּ וְאֵל
 כָּל-עַם הָאָרֶץ : (ז) לָךְ אֲ-דְנִי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפְּגָם כִּי
 הָיָה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְלְכָל-יִשְׂרָאֵל הַקְּרִבִים
 וְהַרְחָקִים כְּכָל-הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר הִדְחַתָּם שָׁם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר
 מַעַלְוִיךָ : (ח) יְקוֹק לָנוּ בְּשֵׁת הַפְּגָם לְמַלְאָכֵינוּ לְשִׁרְנוּ
 וְלְאַבְתִּינוּ אֲשֶׁר חֲטָאנוּ לָךְ : (ט) לְאַדְנִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחַמִים
 וְהַסְלַחוֹת כִּי מְרַדְנוּ בּוֹ : (י) וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְקוֹק אֱלֹהֵינוּ
 לְלַכֵּת בְּתוֹרֹתֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ בְּיַד עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים : (יא)
 וְכָל-יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת-תּוֹרֹתֶיךָ וְסוּר לְבַלְתִּי שָׁמוֹעַ בְּקִלְךָ
 וְתַתֶּךָ עָלֵינוּ הָאֵלָה וְהַשְׁבַּעְהָ אֲשֶׁר כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדֶ-
 הָאֱלֹהִים כִּי חֲטָאנוּ לּוֹ : (יב) וְיִקָּם אֶת-דְּבָרוֹ אֲשֶׁר-דִּבַּר
 עָלֵינוּ וְעַל שְׁפָטֵינוּ אֲשֶׁר שִׁפְטוּנוּ לְהַבִּיא עָלֵינוּ רָעָה גְדוֹלָה
 אֲשֶׁר לֹא-נִעֲשִׂתָה תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר נִעֲשִׂתָה
 בִּירוּשָׁלַם : (יג) כַּאֲשֶׁר כְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֶת כָּל-הָרָעָה
 הַזֹּאת בָּאָה עָלֵינוּ וְלֹא-חִלֵּינוּ אֶת-פְּגַמֵּנוּ יְקוֹק אֱלֹהֵינוּ לְשׁוֹב
 מִעֲוֹנוֹנוּ וְלְהַשְׁכִּיל בְּאַמְתֶּךָ : (יד) וַיִּשְׁקֹד יְקוֹק עַל-הָרָעָה
 וַיְבִיאָה עָלֵינוּ כִּי-צָדִיק יְקוֹק אֱלֹהֵינוּ עַל-כִּלְמַעֲשָׂיו אֲשֶׁר
 עָשָׂה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹלוֹ : (טו) וְעַתָּה אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתָ אֶת-עַמְּךָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וְתַעֲשֵׂלָךְ שָׁם
 כִּיֹּם הָיָה חֲטָאנוּ רָשָׁעֵנוּ : (טז) אֲדַנִּי כְּכָל-צְדָקֹתֶיךָ יִשְׁבַּחָה
 אֶפְדָּךְ וְחַמְדֶּךָ מִעִירֶךָ יְרוּשָׁלַם הַרְקֹדֶשׁ כִּי בַחֲטָאֵינוּ
 וּבְעֲוֹנוֹת אַבְתִּינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל-סִבִּיבֹתֵינוּ : (יז)
 וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶת-תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ וְאַל-תַּחְנוּנוּנוּ וְהֶאֱרַךְ
 פְּנֵיךָ עַל-מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲ-דְנִי : (יח) הִטָּה אֱלֹהֵי
 אֲזָנֶיךָ וְשָׁמַע פֶּקֶח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמִמְתִּינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר-נִקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל-צְדָקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחְנוּנוּנוּ
 לְפָנֶיךָ כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : (יט) אֲדַנִּי שְׁמַעָה אֲדַנִּי
 סִלְחָה אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֶל-תְּאֵחֶר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי
 שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל-עִירֶךָ וְעַל-עַמְּךָ :

37. רמב"ם תשובה פרק ב הלכה ב'

ומה היא התשובה. הוא שיעזב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמר בלבו שלא יעשהו עוד שנגאמר (ישעיה נה ז) "יעזב רשע דרכיו" וגו'. וכן יתנחם על שעבר שנגאמר (ירמיה לא יט) "כי אחרי שובי שובי נחמתני". ויגיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם שנגאמר (הושע יד ד) "ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידנינו" וגו'. וצריך להתודות בשפתיו ולומר ענינות אלו שגמר בלבו :

Shabbat 88a

And they stood under the mount: R. Abdimi b. Hama b. Hasa said: This teaches that the Holy One, blessed be He, overturned the mountain upon them like an [inverted] cask, and said to them, 'If ye accept the Torah, 'tis well; if not, there shall be your burial.' R. Aha b. Jacob observed: This furnishes a strong protest against the Torah.¹⁶ Said Raba, Yet even so, they reaccepted it in the days of Ahasuerus, for it is written, [the Jews] confirmed, and took upon them [etc.]: [i.e.,] they confirmed what they had accepted long before.

(16) It provides an excuse for non-observance, since it was forcibly imposed in the first place.

Sifrei Shelach 115

As Israel said (Ezekiel 20:1) "There came to me (Ezekiel) men of the elders of Israel to make inquiry of the L-rd, and they sat before me." They said to him: A servant whose Master has sold him, does he not leave His domain? Ezekiel: Yes. They: Since the L-rd has sold us to the nations, we have left His domain. Ezekiel: A servant whose Master has sold him in order to return, does he leave His domain? (Ibid. 32-33) "And what enters your minds, it shall not be, your saying: We will be like the nations, like the families of the lands, to serve wood and stone. As I live, says the L-rd G-d. I swear to you that I will rule over you with a strong hand and with an outstretched arm and with outpoured wrath!"

Ezekiel 20

32. And that which comes into your mind shall never come about, that you say, We will be as the nations, as the families of the countries, to serve wood and stone. 33. As I live, says the Lord God, surely with a mighty hand, and with a stretched out arm, and with fury poured out, will I rule over you; 34. And I will bring you out from the peoples, and will gather you out of the countries where you are scattered, with a mighty hand, and with a stretched out arm, and with fury poured out. 35. And I will bring you into the wilderness of the people, and there will I remonstrate with you face to face.

38. גמ' שבת פח.

"וַיִּתְנַצְּבוּ בְּתַחְתֵּית הַהָרִי", אָמַר רַב אֲבָדִימִי בֶרַחְמָא בְרַחְמָא בְרַחְמָא: מִלְמַד שֶׁפָּנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם אֶת הַהָר כְּגִיגִית, וְאָמַר לָהֶם: אִם אַתֶּם מְקַבְּלִים הַתּוֹרָה מוּטָב, וְאִם לֹא - שֶׁסָּתְמָה קְבוּרַתְכֶם. אָמַר רַב אֲחָא בְרַחְמָא: מִכְּאֵן מוֹדְעָא רַבָּה לְאוֹרְרֵייתָא. אָמַר רַבָּא: אִף עַל פִּי כּוֹן הַדּוֹר קִבְּלוּהָ בִימֵי אַחְשָׁרְוֹשׁ, דְּכִתִּיב: "קִיְמוּ וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים" — קִיְמוּ מִה שֶׁקִּיְבְּלוּ כְּבָר.

39. ספרי במדבר פרשת שלח פיסקא קטו

כענין שאמרו ישראל ליחזקאל (יחזקאל כ: א) ויבא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני. אמרו לו עבד שמכרו רבו לא יצא מרשותו אמר להם הן. אמרו לו הואיל שמכרנו המקום [לאו"ה] יצאנו מרשותו (לגמרי) אמר להם הרי עבד שמכרו רבו על מנת לחזור שמא יצא חוץ לרשותו (שם) והעולה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אומרים נהיה כגוים (אשר סביבותינו) כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן חי אני נאם ה' אלהים אם לא ביד חזקה ובוזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלך עליכם.

40. יחזקאל ב

(לב) וְהֵעֵלָה עֲלֵיךְ חֲכָמִים הֵיזוּ לֹא תִהְיֶה אֲשֶׁרָא אֶתֶּם אֲמַרְיִם נְהִיָּה כְּגוֹיִם כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲרָצוֹת לְשָׂרֵת עֵץ וְאָבֶן: (לג) חִי אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְקֹוֹק אִם-לֹא בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה וּבְחֲמָה שְׂפוּכָה אֲמַלּוֹךְ עֲלֵיכֶם: (לד) וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים וְקִבְּצֵתִי אֶתְכֶם מִן-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפִוצֵתֶם בָּם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה וּבְחֲמָה שְׂפוּכָה: (לה) וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-מִדְבַּר הָעַמִּים וְנִשְׁפָּטֵתִי אֶתְכֶם שֵׁם פְּנִים אֶל-פְּנִים:

42. שמות לד (לחות שניות)

(ו) וַיַּעֲבֹר יְקֹוֹק אֶל-פְּנֵי וַיִּקְרָא יְקֹוֹק אֶל רַחִים וְחֲנוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב-חֶסֶד וְאַמֶּת: (ז) נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹהִים נִשְׂאָ עֲוֹן וְנִפְשַׁע וְחִטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד אֶת עֲוֹן אָבוֹת עַל-בְּנֵים וְעַל-בְּנֵי בְנֵים עַל-שִׁלְשִׁים וְעַל-רִבְעֵים:

41. שמות כ – לחות ראשונות

(ה) לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ פֶּקֶד עֲוֹן אָבֹת עַל-בְּנֵים עַל-שִׁלְשִׁים וְעַל-רִבְעֵים לְשָׁנָי: (ו) וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֱלֹהִים לְאֱהָבִי וּלְשִׂמְרֵי מִצְוֹתַי: ס

Sanhedrin 21b

Braita: Rabbi Yosei says: Ezra was suitable, for the Torah to be given by him to the Jewish people, had Moses not come first...

43. גמ' סנהדרין כא:--כב.

תניא, רבי יוסי אומר: ראוי היה עזרא שתינתן תורה על ידו לישראל, אילמלא (לא) קדמו משה...